

Pel darrere Xavier Bosch

Dilluns: Xavier Bosch
Dimarts: Albert Om
Dimecres: Carles Capdevila
Dijous: Anna Grau
Divendres: Francesc Orteu
Dissabte: Sílvia Soler

AVUI

Retratats

Sabia Aznar que existia aquesta foto de Franco amb Saddam Hussein quan va decidir atacar Iraq? Ara circula per Internet i la gent se la reenvia sota el títol de 'Reunió de carnissers'

María San Gil, la líder basca del PP, diu que la fotografia d'Otegi amb Patxi López li recorda la de la reunió de Franco amb Hitler a Hendaya. Què ha volgut dir? Els socialistes bascos, qui representaria que són? Entre Hitler i Franco, n'hi havia un que fos menys dolent? En sentir la comparació, ens ha vingut de gust recordar-li a San Gil que, certament, durant aquest franquisme que el seu partit encara ara es nega a condemnar, el "jefe del Estado" va tenir unes reunions ben estranyotes. La de la fotografia de dalt n'és un exemple. La història que

la precedeix és interessant de conèixer. En plena crisi del petroli de 1973, el règim iraquià va regalar a Espanya 35.000 tones de cru per alleujar les mancances que aquí hi començava a haver. En agraïment al seu comportament en benefici d'Espanya, Franco li va imposar a l'aleshores vicepresident d'Iraq, un jove Saddam Hussein, la Creu d'Isabel la Catòlica. Aquesta distinció es va instituir a Espanya el 1815 amb l'objectiu de "premiar aquells comportaments extraordinaris de caràcter civil, realitzats per persones espanyoles o es-

Palau del Pardo. Desembre de 1974. Francisco Franco, que ja només feia bona cara als segells i a les monedes, rep Saddam Hussein i el condecora per haver regalat petroli a Espanya en la crisi del 73

trangeres que hagin beneficiat la Nació o que hagin contribuït a afavorir les relacions d'amistat i cooperació de la Nació espanyola amb la resta de la comunitat internacional". Franco, que onze mesos abans de la seva mort ja només feia bona cara als segells i a les monedes (i que s'assemblava més al Manel Lucas del "Polònia" que al mateix Franco), va rebre Hussein al Pardo. L'attrezzo de la foto dona el to de l'època. Mentre el traductor assegut a cau d'orella entre dictador creixent i dictador minvant feia la seva feina, i el militar que

els custodiava denotava més intel·ligència en els galons que no a la cara, Carlos Arias Navarro, president del govern, els vigilava la conversa des del sofà del davant. En sortir del Pardo, Saddam se'n va anar a la Zarzuela, on l'aleshores príncep Joan Carles també s'hi va retirar. De fet, han passat més de 30 anys i Espanya, tot i haver envaït Iraq per anar a caçar Saddam, encara és hora que li retiri la condecoració. Mentre no ho faci, la Creu li dona dret a demanar ajut a qualsevol consulat espanyol. Les hemeroteques són plenes de fotografies que deixen a la fresca molta gent. De fet, també l'administració Reagan va premiar Hussein amb unes botes d'or massís i la medalla d'or del Senat de Califòrnia. Sabeu qui surt a la foto fent-li els honors? Donald Rumsfeld.

+
AVUI
Des del
1976

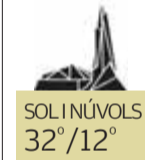
ÍNDEX

10.07.06

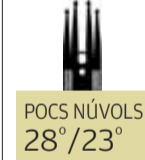
Opinió	2
Política	5
Món	10
Economia	15
Diàleg	20
Societat	24
Cultura i Espec.	32
Amb all i bitxo.	38
Cartellera	39
Esports	44
Comunicació	55
El temps	59
El dia d'avui	60
Jocs	62

TEMPS D'AVUI

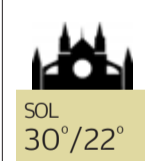
Andorra

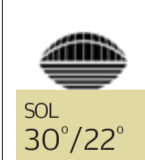
Barcelona

Palma

València

ADA CASTELLS QUE VE EL LLOP

El meu ordinador, que s'en-
testa a parlar-me castellà,
cada cop que l'engego em
diu: "Puede que su equipo
esté en riesgo". I, és clar,
m'agafen esgarrifances. Bé,
el primer dia em van agafar es-
garrifances. Ara, simplement,
ignoro el missatge perquè he
vist que no passa res de res.

Aquesta actitud és la que
solem prendre davant dels
verbs en condicional: si anem
dient que "pot ser" i al final
no és, acabem per ignorar les
advertències. Ho explica molt
bé aquell conte de *Pere i el
llop*. Diuen que la fera es va
cruspir el prota perquè ningú
ja no li feia cas per alarmista.

Amb el virus aquest de les
aus està passant el mateix.
S'ha fet tant de soroll abans
d'hora que, abans-d'ahir, a la
meva carnisseria ja feien
broma i hi havia una mestres-
sa que demanava pollastre,
sobretot infectat. "No en
tenim de cap altre", sostenia
la venedora amb sorna. El
mullader que s'ha format per
una possible mutació del
virus que afecti els humans,
és a dir, per una possibilitat,
és tan desproporcionada que
ara menjar pollastre s'ha con-
vertit en un acte, no només
barat, sa i poc calòric, sinó
també de reafirmació del
seny, de desafiament de tots
els qui ens volen almar per-
què visquem amb la por al
cos. Tot plegat, diuen els en-
tesos en conxorxes, és un ne-
goci per vendre un medica-
ment, el Tamiflu, abans que
sigui necessari.

Amb el carnet per punts
passa el mateix. Els primers
dies han aconseguit posar-
nos la por al cos, amb la sen-
sació paranoica que et pot
sortir un mosso per l'esquena
i retirar-te el carnet. Quan
passin uns dies i ens mantin-
guem en dotze, ja hi haurà
qui comenci altre cop a fer el
fatxada. Tot dependrà de la
difusió que en continuem
fent els mitjans i de les llegendes
urbanes que corrin sobre
un paio que ja està amb nú-
mers negatius i no ha apro-
vat la revàlida i diuen que
anirà a la presó i... això, amb
la por al cos.

Descobreix els suplementos que cada setmana et regala l'AVUI+

Dimecres,
Cultura.

Dijous,
20/30.

Divendres,
Sortim.

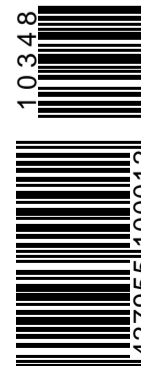
Dissabte,
El Cèntim.

Diumenge,
Plaers.

El diari dels catalans d'avui.

1 0 3 4 8

8 427955 100012